

MEMORIAŁ

General Marii Wittek

+ fot. ...

SZAFIROWNA

Wanda POW

ps. "Karske"

| 1900 - 1913 |

3074/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — SZAFIRÓWNA Wende

3074 | WSK

I/1. Relacja ✓ k. 7, 5, 1-7

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 1, 5, 1

III/1 – Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 – Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 – Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie brodc

I/1 Relacje

- Biogram Wandy Szafirówny oprac. przez M. Suleję i W. Misztala, 2007, mps, kopia, k. 3, s. 1-3
- Biogram Wandy Szafirówny oprac. przez M. Suleję i W. Misztala, 2007, mps, kopia, k. 3, s. 4-6
- Biogram Wandy Szafirówny oprac. przez E. Skworską, [6-d], mps, kopia, k. 1, s. 7

Wanda Szafirówna

Urodziła się i mieszkała w Warszawie przy ul. Mokotowskiej 57 m. 27.

Po sześciu klasach gimnazjum wstąpiła do seminarium nauczycielskiego.

Od lutego 1918 r. (wg. jej akt w CAW od października 1918 r.) należała pod ps. Karska do POW w Warszawie.

W „Służbie Ojczyźnie” napisano o niej: *„Wanda Szafirówna, był to żywy płomień serca, który dążył, aby w umiłowanej przez siebie pracy spalić się bez reszty. Do POW wchodzi późno, mimo, że całym sercem rwała się do tej pracy. W lutym 1918 roku wstępuje do Centralnego Oddziału Lotnego. Wywiad, przenoszenie i przechowywanie broni oraz materiałów wybuchowych, jak zwykle Odważna w pracy, rwie się do czynnego udziału w akcji dywersyjnej. Po rozbrojeniu okupantów znalazła się od razu tam, gdzie łatwo było o narażenie głowy: w powstaniu sejneńskim. Przyjęta do wojska, dosłużyła się w krótkim czasie stopnia plutonowego. Ziściły się jej marzenia – wzięła bezpośredni udział w walce. Bierze na siebie najbardziej ryzykowne zadanie w akcji dywersyjnej, marząc o śmierci żołnierskiej. Zginęła w czasie walk na Suwalszczyźnie.”*

Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z 21 października 1922 r. (Adj. Gen. L. 14203 VM) plutonowa Wanda Szafirówna została odznaczona Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari (L. k. 8332).

Jej starsza siostra Zofia, harcerka, drużynowa chorągwi żeńskiej w Warszawie, po maturze studentka Wydziału Przyrodniczego TKN. Od października 1916 r. należała do POW. Pod ps. Krysta pracowała w Oddziale Żeńskim i w Kole Pomocy dla Legionistów oraz w kantynie „Piechura”. W 1917 r. była przez pewien czas adiutantką komendantki Oddziału Żeńskiego POW. W kwietniu 1918 r. przydzielona została do Sekcji Wywiadowczej Wydziału Działań Czynnych KN POW. Od jesieni 1918 r. pełniła funkcję kierowniczki biura paszportowego przy Wydziale VIII, a następnie pracowała w Wydziale VII KN POW. Od końca 1918 r. pracowała w Oddziale II Naczelnego Dowództwa, a podczas I powstania śląskiego w sztabie powstańczym. Od 1921 r. brała przez kilka lat udział w pracach Związku Strzeleckiego. Od pracy tej została oderwana przez obowiązki macierzyńskie i długotrwałą chorobę. Przykuta chorobą do łóżka bacznie śledziła działalność Związku Strzeleckiego i pisywała artykuły do „Strzelca”. W 1922 r. została odznaczona Krzyżem Walecznych po raz 1 (nr k. 38794). W szczegółowym opisie czynu napisano m.in.: *„....W początkowej swej pracy świeci już przykładem sumienności i poświęcenia przy spełnianiu wszelkich najbardziej trudnych zadań. Mając zdolności wychowawcze i głęboki podkład ideowy prowadzi jednocześnie prace skautową. W przełomowych chwilach 1917 r. pracuje na poczcie i w kolportażu – tych najbardziej niebezpiecznych działach. Następnie zostaje przydzielona do Komendy Naczelnej – grupy wydziałów bojowych. Tutaj w oddziale wywiadowczym, a następnie VII oddziale broni i amunicji pełni najbardziej niebezpieczną i ekspozowaną służbę. Przeprowadzanie wywiadów, magazynowanie i przenoszenie broni, amunicji i materiałów wybuchowych – wykonywa ob. Zofia Kierzkowska z całym samozaparciem, odwagą i poświęceniem”*

Zmarła po długiej chorobie pod koniec lat 20-tych.

1/12

Była także odznaczona Krzyżem POW oraz pośmiertnie w 1931 r. Medalem Niepodległości za działalność niepodległościową w ramach harcerstwa. W 1936 r. odznaczenie to zostało zamienione na Krzyż Niepodległości.

Około 1920 r. wyszła za mjr. Kazimierza Kierzkowskiego, oficera Oddziału II, który w 1921 r. został odznaczony Krzyżem Walecznych za zasługi podczas I powstania śląskiego, a we wrześniu 1939 r. był współzałożycielem Organizacji Orła Białego. W szczegółowym opisie czynu napisano: „ Mjr Kazimierz Kierzkowski pełni funkcje w Naczelnym Dowództwie WP od dnia 25.IX.19 r. bez przerwy. Przez cały czas jest przykładem podwładnych pod względem sumienności, pracowitości i pełnego zaparcia się siebie. Będąc w roku 1919 w maju naznaczony do pierwszej szkoły Sztabu Generalnego zrezygnował ze skorzystania z tej okazji, tak poważnej w karierze służbowej, wobec tego, że w jego rękach znajdował się wówczas referat śląski, a w związku z niewiadomym jeszcze wynikiem pertraktacji wersalskich sprawa organizacji naszych sił zbrojnych na Śląsku Górnym miała pierwszorzędne znaczenie operacyjne. W chwili, gdy wybuchło powstanie na Śląsku mjr Kierzkowski naznaczony przez Naczelne Dowództwo szefem sztabu ówczesnego kierownika akcji ppłk. Żymirskiego wykazał męstwo i pogardę śmierci w walkach, które się tam toczyły.”

Od 19 października 1916 studentką studium rocznego Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych (w pracowni malarskiej prof. Miłosza Kotarbińskiego) była Stefania Szafirówna zamieszkała przy ul. Moniuszki 4.

Nie wiadomo czy była kuzynką Wandy i Zofii !!!

Wśród uczestniczek czynnej walki o niepodległość Polski była także Halina Julitta Szafir urodzona 3 czerwca 1901 r., córka Izydora i Ludwiki z d. Kuratow, ochrzczona w kościele pw. św. Barbary w dniu 24 września 1921 r. Mieszkała przy ul. Siennej 30 m. 29. W latach 1910 – 1919 uczęszczała do Gimnazjum Leonii Rudzkiej przy ul. Zielnej 13. W 1919 r. uzyskała maturę z ocenami celującymi z nauki religii, z języka polskiego i literatury, z historii Polski, z pedagogiki oraz z geografii Polski i powszechnej. W tym samym roku wstąpiła na Wydział Prawa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. W 3 semestrze zimowym miała przerwę w studiach ponieważ od połowy sierpnia do końca października 1920 r. pełniła służbę w Lidze Akademickiej Obrony Państwa – przez pierwsze 2 tygodnie w punkcie żywnościowym przy Krakowskim Przedmieściu, od 1 września jako maszynistka Wydziału Służby Pomocniczej LAOP, a od 11 października w Sekcji Informacyjno-Wywiadowczej Czerwonego Krzyża. W październiku i listopadzie tego roku pracowała jednocześnie (jako urzędniczka ?) w Polskim Związku Handlowo-Przemysłowym. W grudniu 1920 r. starała się o posadę tłumaczki-maszynistki we Francuskiej Misji Wojskowej w Warszawie. Wiosną 1922 r. przeniosła się na Wydział Filozoficzny UW.

Nie wiadomo czy była kuzynką Wandy i Zofii !!!

Źródła:

AASP, Ogólna lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych oraz rachunek wpłaconych wpisów w l. 1916/17-1919/20, poz. 111/148 (Szafir Stefania).

AUW, aps syg. 5018 RP (Szafir Halina)

CAW, syg. prac. cyw. 1195 (Szafirówna Wanda), prac. cyw. 1196 (Szafirówna Zofia), prac. cyw. 1024 (Szafir Halina Julitta), KW 49/K-1396 (Kierzkowski Kazimierz), KN 16.III.1937 (Szafirówna-Kierzkowska Zofia), KW 49/K-1394 (Kierzkowska Zofia-Krysta).

Dz. Pers. MSWojsk. Nr 54 z 11 grudnia 1922 r.

Kunert A., Słownik biograficzny, t. 1, s. 130.
Służba Ojczyźnie, s. 411-412.

Zob. opracowania o harcerstwie żeńskim w Warszawie w okr. I wojny światowej oraz o Powstaniu Sejneńskim !!!

Wanda SZAFIRÓWNA

POW

Urodziła się i mieszkała w Warszawie przy ul. Mokotowskiej 57 m. 27.

Po sześciu klasach gimnazjum wstąpiła do seminarium nauczycielskiego.

Od lutego 1918 r. (wg. jej akt w CAW od października 1918 r.) należała pod ps. Karska do POW w Warszawie.

W „Służbie Ojczyźnie” napisano o niej: *„Wanda Szafirówna, był to żywy płomień serca, który dążył, aby w umiłowanej przez siebie pracy spalić się bez reszty. Do POW wchodzi późno, mimo, że całym sercem rwała się do tej pracy. W lutym 1918 roku wstępuje do Centralnego Oddziału Lotnego. Wywiad, przenoszenie i przechowywanie broni oraz materiałów wybuchowych, jak zwykle Odważna w pracy, rwie się do czynnego udziału w akcji dywersyjnej. Po rozbrojeniu okupantów znalazła się odrazu tam, gdzie łatwo było o narażenie głowy: w powstaniu sejneńskim. Przyjęta do wojska, dosłużyła się w krótkim czasie stopnia plutonowego. Ziściły się jej marzenia – wzięła bezpośredni udział w walce. Bierze na siebie najbardziej ryzykowne zadanie w akcji dywersyjnej, marząc o śmierci żołnierskiej. Zginęła w czasie walk na Suwalszczyźnie.”*

W dniu 25 sierpnia 1919 r., gdy oddziały litewskie uderzyły na Sejny Wanda Szafirówna pełniła funkcję kurierki między polskimi oddziałami powstańczymi. Poległa tego dnia w obronie Sejn. Jej prochy, podobnie jak innych poległych i zamordowanych przez Litwinów uczestników powstania sejneńskiego, spoczęły w dniu 28 sierpnia w bratniej mogile na cmentarzu parafialnym w Suwałkach. W dniu 20 października 1919 r. w kościele Św. Krzyża w Warszawie zostało odprawione nabożeństwo żałobne dla uczczenia ich pamięci, zamówione przez uczestników powstania sejneńskiego.

Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z 21 października 1922r. (Adj. Gen. L. 14203 VM) plutonowa Wanda Szafirówna została odznaczona Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari (L. k. 8332).

Jej starsza siostra Zofia była harcerką, drużynową chorągwi żeńskiej w Warszawie. Do połowy 1919 r. pełniła funkcje sekretarki Komendy Żeńskiego Okręgu Stołecznego ZHP.

Po maturze studiowała na Wydziale Przyrodniczym TKN.

Od października 1916 r. należała do POW. Pod ps. Krysta pracowała w Oddziale Żeńskim i w Kole Pomocy dla Legionistów oraz w kantynie „Piechura”. W 1917 r. była przez pewien czas adiutantką komendantki Oddziału Żeńskiego POW. W kwietniu 1918 r. przydzielona została do Sekcji Wywiadowczej Wydziału Działań Czynnych KN POW. Od jesieni 1918 r. pełniła funkcję kierowniczkę biura paszportowego przy Wydziale VIII, a następnie pracowała w Wydziale VII KN POW. Od końca 1918 r. pracowała w Oddziale II Naczelnego Dowództwa, a podczas I powstania śląskiego w sztabie powstańczym. Od 1921 r. brała przez kilka lat udział w pracach Związku Strzeleckiego. Od pracy tej została oderwana przez obowiązki macierzyńskie i długotrwałą chorobę. Przykuta chorobą do łóżka bacznie śledziła działalność Związku Strzeleckiego i pisywała artykuły do „Strzelca”. W 1922 r. została odznaczona Krzyżem Walecznych po raz 1 (nr k. 38794). W szczegółowym opisie czynu napisano m.in.: *„...W początkowej swej pracy świeci już przykładem sumienności i poświęcenia przy spełnianiu wszelkich najbardziej trudnych zadań. Mając zdolności wychowawcze i głęboki podkład ideowy prowadzi jednocześnie prace skautową. W przełomowych chwilach 1917 r. pracuje na poczcie i w kolportażu – tych najbardziej niebezpiecznych działach. Następnie zostaje przydzielona do Komendy Naczelnej – grupy wydziałów bojowych. Tutaj w oddziale wywiadowczym, a następnie VII oddziale broni i amunicji pełni najbardziej niebezpieczną i eksponowaną służbę. Przeprowadzanie wywiadów, magazynowanie i przenoszenie broni, amunicji i materiałów wybuchowych – wykonywa ob. Zofia Kierzkowska z całym samozaparciem, odwagą i poświęceniem ...”*.

Zmarła po długiej chorobie pod koniec lat 20-tych.

Była także odznaczona Krzyżem POW oraz pośmiertnie w 1931 r. Medalem Niepodległości za działalność niepodległościową w ramach harcerstwa. W 1936 r. odznaczenie to zostało zamienione na Krzyż Niepodległości.

Okolo 1920 r. wyszła za mjr. Kazimierza Kierzkowskiego, oficera Oddziału II, który w 1921 r. został odznaczony Krzyżem Walecznych za zasługi podczas I powstania śląskiego, a we wrześniu 1939 r. był współzałożycielem Organizacji Orła Białego. W szczegółowym opisie czynu napisano: *„ Mjr Kazimierz Kierzkowski pełni funkcje w Naczelnym Dowództwie WP od dnia 25.IX.19 r. bez przerwy. Przez cały czas jest przykładem podwładnych pod względem sumienności, pracowitości i pełnego zaparcia się siebie. Będąc w roku 1919 w maju naznaczony do pierwszej szkoły Sztabu Generalnego zrezygnował ze skorzystania z tej okazji, tak poważnej w karierze służbowej, wobec tego, że*

w jego rękach znajdował się wówczas referat śląski, a w związku z niewiadomym jeszcze wynikiem pertraktacji wersalskich sprawa organizacji naszych sił zbrojnych na Śląsku Górnym miała pierwszorzędne znaczenie operacyjne. W chwili, gdy wybuchło powstanie na Śląsku mjr Kierzkowski naznaczony przez Naczelne Dowództwo szefem sztabu ówczesnego kierownika akcji ppłk. Żymirskiego wykazał męstwo i pogardę śmierci w walkach, które się tam toczyły.”

Od 19 października 1916 studentką studium rocznego Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych (w pracowni malarskiej prof. Miłosza Kotarbińskiego) była Stefania Szafirówna zamieszkała przy ul. Moniuszki 4.

Nie wiadomo czy była kuzynką Wandy i Zofii !!!

Wśród uczestniczek czynnej walki o niepodległość Polski była także Halina Julitta Szafir urodzona 3 czerwca 1901 r., córka Izydora i Ludwiki z d. Kuratow, ochrzczona w kościele pw. św. Barbary w dniu 24 września 1921 r. Mieszkała przy ul. Siennej 30 m. 29. W latach 1910 – 1919 uczęszczała do Gimnazjum Leonii Rudzkiej przy ul. Zielnej 13. W 1919 r. uzyskała maturę z ocenami celującymi z nauki religii, z języka polskiego i literatury, z historii Polski, z pedagogiki oraz z geografii Polski i powszechnej. W tym samym roku wstąpiła na Wydział Prawa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego. W 3 semestrze zimowym miała przerwę w studiach, ponieważ od połowy sierpnia do końca października 1920 r. pełniła służbę w Lidze Akademickiej Obrony Państwa – przez pierwsze 2 tygodnie w punkcie żywnościowym przy Krakowskim Przedmieściu, od 1 września jako maszynistka Wydziału Służby Pomocniczej LAOP, a od 11 października w Sekcji Informacyjno-Wywiadowczej Czerwonego Krzyża. W październiku i listopadzie tego roku pracowała jednocześnie (jako urzędniczka ?) w Polskim Związku Handlowo-Przemysłowym. W grudniu 1920 r. starała się o posadę tłumaczki-maszynistki we Francuskiej Misji Wojskowej w Warszawie. Wiosną 1922 r. przeniósł się na Wydział Filozoficzny UW.

Źródła:

AASP, Ogólna lista uczniów Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych oraz rachunek wpłaconych wpisów w l. 1916/17-1919/20, poz. 111/148 (Szafir Stefania); AUW, aps 5018 RP (Szafir Halina); CAW, prac. cyw. 1195 (Szafirówna Wanda), prac. cyw. 1196 (Szafirówna Zofia), prac. cyw. 1024 (Szafir Halina Julitta), KW 49/K-1396 (Kierzkowski Kazimierz), KN 16.III.1937 (Szafirówna-Kierzkowska Zofia), KW 49/K-1394 (Kierzkowska Zofia-Krysta); - Dz. Pers. MSWojsk. Nr 54 z 11 grudnia 1922 r.; - Kunert, Słownik..., t. 1, s. 130; - Skłodowski K., Dzisiaj ziemia wasza jest wolną. O niepodległość Suwalszczyzny, Suwałki 1999, s. 48, 74, 79; Służba Ojczyźnie..., s. 411-412; Zawadzka A., Harcerstwo żeńskie w Warszawie w latach 1911-1949. Warszawa 1995, s. 31.

D.k.w. 2211
Cyfry [...]
LP
Kamp. E. Skerke I/1/7
SZAFIRÓWNA Wanda (ok. 1900-1920), ps. „Karska”, ^{harcerka} od 1918 członkini POW - Centralnego Oddziału Lotnego WP w Warszawie, w 1919 kurierka polskich oddziałów w czasie powstania w Sejnach, tam poległa. ✓

Wanda Szafirówna urodziła się ok. 1900 w Warszawie i tam mieszkała. Brak danych rodzicach. Po ukończeniu sześciu klas gimnazjum wstąpiła do seminarium nauczycielskiego. ✓

Od lutego lub października 1918 należała do POW w Warszawie. W „Służbie Ojczyźnie” tak ją opisano: „...^WWstępuje do Centralnego Oddziału Lotnego. Wywiad, przenoszenie i przechowywanie broni oraz materiałów wybuchowych. ^{jest zwykle...}Odważna w pracy, rwie się do czynnego udziału w akcji dywersyjnej. Po rozbrojeniu okupantów (...) przyjęta do wojska, dosłużyła się w krótkim czasie stopnia plutonowego. Bierze na siebie najbardziej ryzykowne zadania w akcji dywersyjnej”. Gdy z inspiracji POW 23 VIII 1919 w Sejnach wybuchło powstanie skierowane przeciwko Litwinom i Niemcom, Wanda pełniła funkcję kurierki między polskimi oddziałami powstańczymi. Poległa w walkach o Sejny 25 VIII 1919. Jej prochy, podobnie jak innych poległych i pomordowanych uczestników powstania sejneńskiego, spoczęły 28 X 1919 w mogile na cmentarzu parafialnym w Suwałkach. ✓

Plut. Wanda Szafirówna Dekretem Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza z 21 X 1922 (Adj. Gen. L. 14203 VM) pośmiertnie została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari z nr. krzyża 8332. ✓

Starsza siostra Wandy, Zofia zam. Kierzkowska, ps. „Krysta”, zaangażowana w harcerstwie, od 1916 członkini POW w Warszawie, w 1917 adiutantka komendantki Oddziału Żeńskiego POW, w 1918 w Sekcji Wywiadowczej KN POW, następnie w Oddziale II Naczelnego Dowództwa, podczas I powstania śląskiego w sztabie powstańczym. Od 1921 brała przez kilka lat udział w pracach Związku Strzeleckiego. Odznaczona KW (1922). Zmarła po długiej i ciężkiej chorobie pod koniec lat dwudziestych. W źródłach występują także dane o Halinie Julicie Szafir (być może kuzynka Wandy), studentce UW, czynnej w 1920 w Lidze Akademickiej Obrony Państwa w Warszawie. ✓

APAK, T., 3074/WSK; A UW, aps. sygn. 5018 RP (Szafir H.); CAW, sygn. prac., cyw., 1194 (Szafirówna W.), prac., cyw. 1196 (Szafirówna Z.), prac. cyw. 1024 (Szafir H. J.); Dz. Pers., MSWojsk. Nr 54 z 11 XII 1922;

Filipow K., *Order Virtuti Militari 1792-1945*, Warszawa 1990, s. 115; Skłodowski K., *Dzisiaj ziemia wasza jest wolną. O niepodległość Suwalszczyzny*, Suwałki 1999, s. 48, 79; *Służba Ojczyźnie...*, s. 411-412; Wesołowski, *Order VM...*, s. 341, 520; Zawadzka A., *Harcerstwo żeńskie w Warszawie w latach 1911-1949*, Warszawa 1995, s. 31.

II Materiały uzupełniające relację

- Wanda Szafinówna, Zofia Szafinówna-Kiewzkowska. [w:] Grupa Ojczyźnie. Wspomnienia uczestniczek walk o niepodległość 1915-1918, W-wa 1929, mps, kopia, k.1, s.1

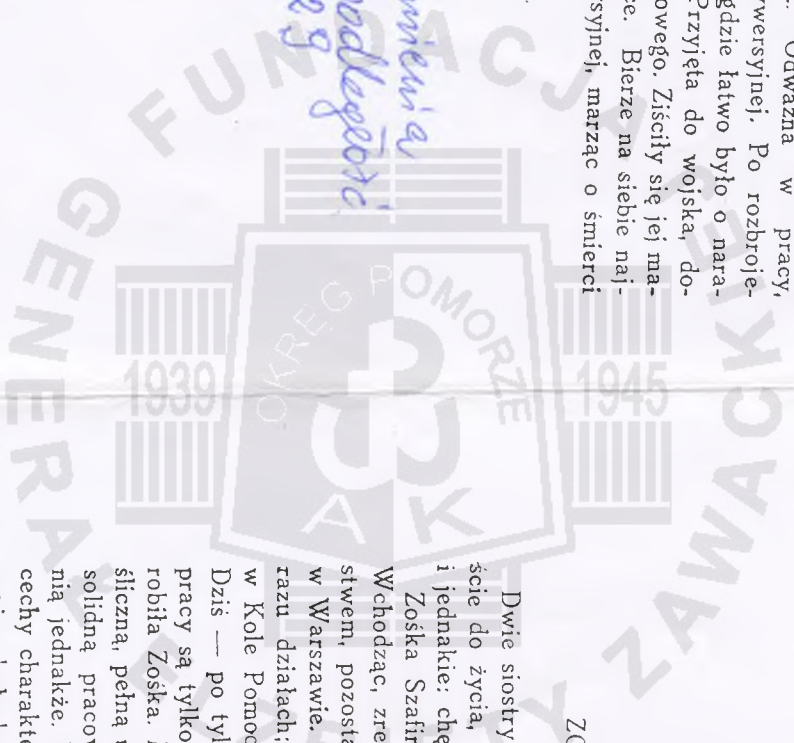

Wanda Szafirówna, był to żywy płomien serca, który dążył, aby w umiłowanej przez siebie pracy spalić się bez reszty.

Do P. O. W. wchodzi późno, mimo, że całym sercem rwała się do tej pracy. W lutym 1918 roku wstępuje do Centralnego Oddziału Lotnego. Wywiad, przenoszenie i przechowywanie broni oraz materiałów wybuchowych, jak zwykle... Odważna w pracy, rwie się do czynnego udziału w akcji dywersyjnej. Po rozbrojeniu okupantów, znalazła się odrazu tam, gdzie łatwo było o narażenie głowy: w powstaniu sejenskim. Przyjęła do wojska, do-służyła się w krótkim czasie stopnia plutonowego. Ziszczy się jej marzenia — wzięła bezpośredni udział w walce. Bierze na siebie najbardziej ryzykowne zadanie w akcji dywersyjnej, marząc o śmierci żołnierskiej.

Zginęła w czasie walk na Suwalszczyźnie.

*Stwierdo, Dziękuję, Wzspomnienie
warsztatów w walce o niepodległość
1915-1918, M-owa 1945*

WANDA SZAFIRÓWNA,

ZOFJA SZAFIRÓWNA-KIERZKOWSKA.

Dwie siostry — dwa zgoła odmienne typy. Różne było ich podejście do życia, różne jego rozumienie — jedno było tylko wspólne i jednaki: chęć służenia Polsce.

Zoska Szafirówna przyszła do P. O. W. wprost z harcerstwa. Wchodząc, zresztą, do organizacji nie zrywała kontaktu z harcerstwem, pozostając na stanowisku drużynowej chorągwi żeńskiej w Warszawie. W P. O. W. pracowała, jak każda z nas, w kilku odrazu działach: jako adiutantka komendy, w kolportażu, skarbie, w Kole Pomocy dla Legionistów, nawet w kaptynie „Piechura”. Dzisiaj — po tylu latach — gdy jednym często dokumentem naszej pracy są tylko wspomnienia, trudno jest wymienić to wszystko, co robiła Zoska. Miała doskonałe warunki zewnętrzne: patrząc na tę sliczną, pełną uroku dziewczynę, trudno było przypuścić, iż jest ona solidną pracowniczką konspiracyjnej organizacji wojskowej. Była nią jednakże. Wielka obowiązkowość i ambicja pracy — to są jej cechy charakterystyczne. Skoro „ob. Kryśka” podjęła się czegoś, można było być pewnym, że będzie to niechybnie i w terminie wykonane.

Od chwili wstąpienia do P. O. W. pozostała w pracy do końca, jedynemu przerwani były wyjazdy: na obóz i kurs harcerski. Po rozbrojeniu okupantów pracuje w Oddziale II Naczelnego Dowództwa. W kilka miesięcy później, w okresie pierwszego powstania śląskiego, widzimy ją pracującą w sztabie powstańców. Po zawarciu pokoju bierze udział w pracach Związku Strzeleckiego w pierwszych latach jego istnienia. Obowiązki jednak macierzyńskie i długotrwała choro-oba odrzywa ją od pracy. Wytrącona z czynnego życia, śledzi bacznie prace Związku, biorąc w nim udział w miarę możliwości; przykula na stałe do łóżka, pisuje jeszcze artykuły do „Strzelca”.

Odeszła cicho, po przepiękanych kilkunastu latach.

*Wz
"Stwierdo Dziękuję"*

VM

TH s. 411.

T. 3074/wsk

POW

SZAFIROWNA Wanda
ps. „kawska”

V Nazwiskowe karty informacyjne

i

UM

LP

POW

SZAFIR

Wanda

- odznaczona posmiętnie UM ze
udział w POW

Zob. Filipow K., Order UM 1932-1945, W-wa 1990,
s. 115

Dk 1404

i

bez tona

POW

SZAFIROWNA Wawel

plutonowy, kl. 5, nr. 8332, 1922.05.17

Żoł. P. Resotowski Order Virtuti Militari
i Jego Rodzinie.

Hallewerk Press, Ellisville, Florida, USA
str. 341, 1992.

4.12.92

LP 1022

MS 9 XII 02

1. N Szapinsone

2. I., ps. Wanda

3. ur. ok 1900 Warszawa

4. st. Akad.

5. Org. WP POM Państwo Sejmickie

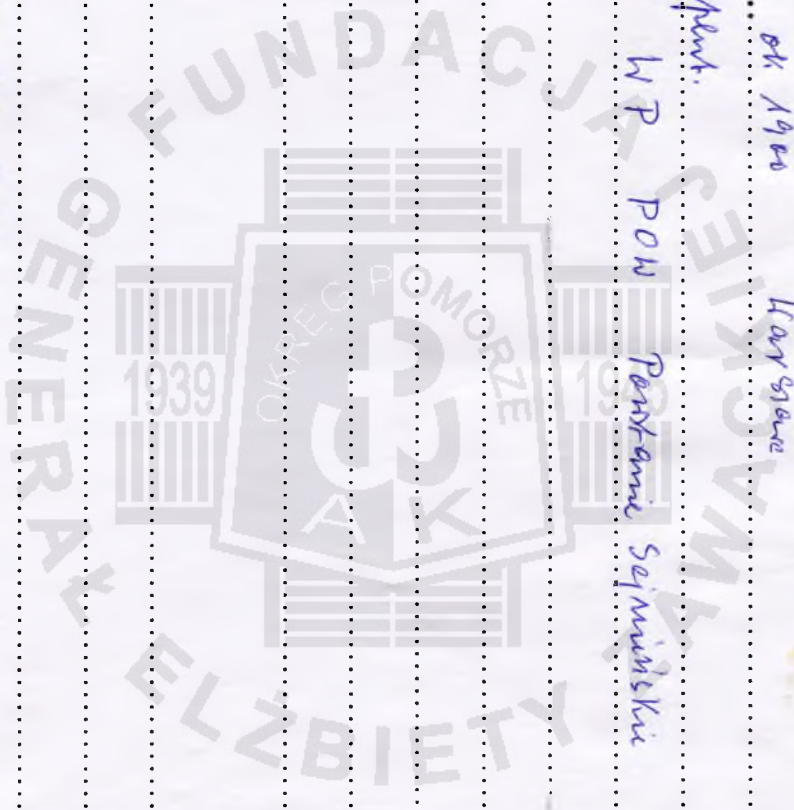
6. przydz

7. funkcje

8. nr LK (?) 8332

9. źr.

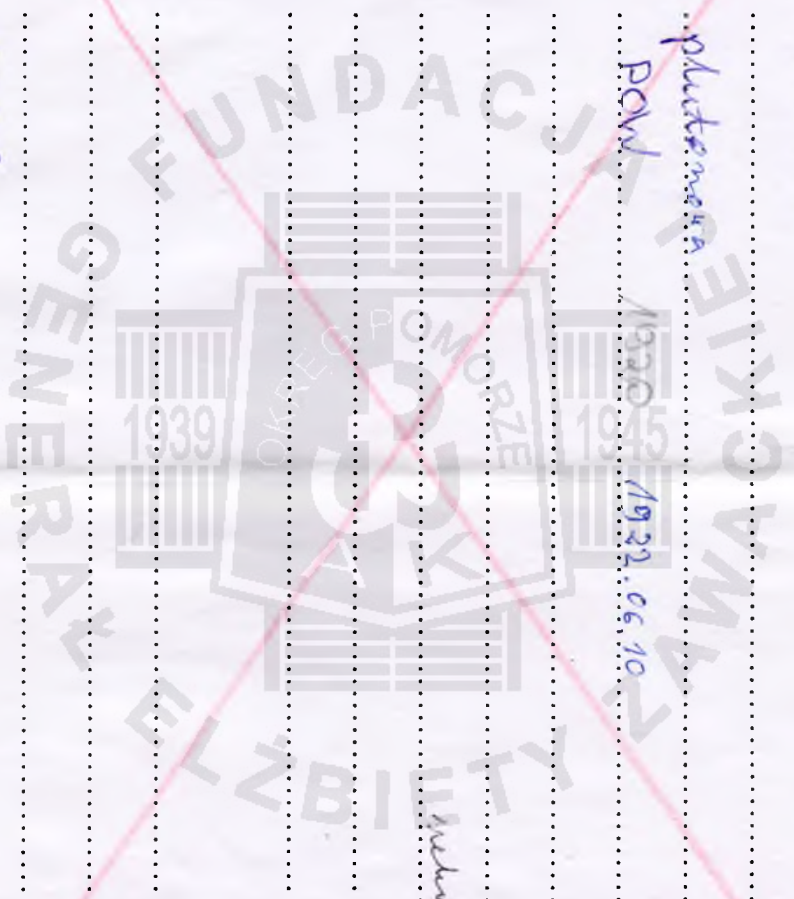
DM PAMW 2 91 X 1422*
(adg. gen L 14 203 VM)

T: 3074/WSK

1. N Szafinowa¹
2. I. ps. L. Standa
3. ur.
4. st. Płocinowa
5. Org. PAV 1930-1932. 06.10
6. przydz.
7. funkcje
8. nr 8332
9. zr. West. 2. 341. a. 520

1900

Krafińska, Wanda, 1920, płot., 8332, POW, 06.10.1922, s. 341

2
3
4
5
6
7
8
9
10 St. g. 411,

nr 6 Strona 5410

SZAFIRÓWNA Wamda

